

**Je to piata časť jedného deja.
Prečítaj si, potom... Vytvor!**

KRÁĽOVNINO KROKETOVÉ IHRISKO

Pri záhradných dverách bol veľký ružový ker. Kvitli na ňom biele ruže. Štyria záhradníci v tvare kartičiek mali plné ruky práce s natieraním bielych ruží na červeno. Keď zbadali číhajúcu Alicu, všetci štyria sa jej poklonili.

– Povedzte mi – povedala Alica –, prečo maľujete tieto biele ruže na červeno?

– Viete, tak sa stalo, že sme sem mali zasadiť červenú ružu, ale omylom sme zasadili biele. Preto sa teraz ponáhľame natrieť biele ruže na červeno, skôr než si to všimne...

V tej chvíli jeden z nich zakričal.

– Kráľovná, kráľovná!

Traja záhradníci razom hodili tvárou k zemi. S armádou vojakov a dvoranov prišiel Srdcový Kráľ a Srdcová Kráľovná. Alica v sprievode zazrela aj Bieleho králika. Kráľovná sa prísne spýtala:

– Ako sa voláš, dievča?

– Volám sa Alica, Vaša Výsost' – odpovedala jej zdvorilo.

– A čo tamtí? – Kráľovná ukázala na troch záhradníkov.

– Ako to ja mám vedieť? – odpovedala Alica, prekvapená vlastnou trúfalosťou. – To nie je moja starosť.

Kráľovná od zlosti očervenela. Zjačala:

– Hlavu jej zoťat'!

Kráľ položil Kráľovnej ruku na plece a nasmelo sa ozval:

– Uváž, drahá, že je to len diet'a!

Napíš najdôležitejšie informácie z textu!

Záznam môže byť: myšlienková mapa, tabuľka, kresba, atď.

**Je to piata časť jedného deja.
Prečítaj si, potom... Vytvor!**

Kráľovná nahnevane sa obrátila od Alici k záhradníkovi.
 Ukázala na ružový krík: – Čo ste to tu stvárali?

- Pokorne Vás prosíme Vaše Veličenstvo – trval na tom jeden záhradkár. – My sme chceli premaľovať tieto ruže.
- Vidím! – mrmlala Kráľovná. – Hlavy im zot'at'!

A sprievod sa pohol ďalej, zostali tam iba traja vojaci, aby vykonali rozsudok.

- Popraviť vás nepopravia! – povedala Alica a strčila ich do veľkého kvetináča.

Treja vojaci sa tam chvíľu motala, hľadali ich a potom pokojne odpochoďovali za ostatnými.

- Vieš hrať kroket? – skríkla Kráľovná.
- Viem! – skríkla Alica.
- Správne! – skríkla Kráľovná. – Tak pod' s nami!

Alica sa pridala k sprievodu a tŕpla, čo bude ďalej.

- Odsúdili ju na smrť – zašepkal Králik vystrašene do ucha Alici.
- A za čo si to vyslúžila? – pýtala sa Alica.
- Dala Kráľovnej zaucho – povedal Králik.
- Na svoje miesta! – zrevala Kráľovná.

Alica si povedala, že také čudné ihrisko ešte v živote nevidela. Všade samý hrbol, všetko rozryté. Namiesto kroketových loptičiek živé ježe, namiesto palíc živé plameniaky a brány robili vojaci, predklonení tak, že sa rukami i nohami opierali o zem.

Napíš najdôležitejšie informácie z textu!

Záznam môže byť: myšlienková mapa, tabuľka, kresba, atď.

**Je to piata časť jedného deja.
Prečítaj si, potom... Vytvor!**

Podarilo sa jej síce plameniakový dlhý krk vyrovnat', ale jež, ktorý sa medzitým rozvinul a liezol preč. Všetci hráči naraz chceli hrať. Aj sa pobili. Kráľovná rozzúrila, dupotala a jačala:

– Zotnite je hlavu, zotnite jej hlavu!

V tom sa zjavila Škl'abka. Len hlava jej bola viditeľná, telo nie.

No, ako sa cítiš? – pýtala sa Alice.

- Strašne – ponosovala sa Alica.

– S kým sa to zhováraš? – pýtal sa Kráľ'.

Škl'abka bezočivo sa zasmiala do očí Kráľ'a.

- Čo si dovoľuješ? – zurčil Kráľ'.

- Zotnite jej hlavu! – povedala Kráľ'ovná, ani nepozrela o koho ide.

Prišiel kat, ale okamžite došlo k hádke. Kat tvrdil, že môže niekomu zotnúť hlavu, len sa hlava spája s telom, z ktorého môže zotnúť. Kráľ' naproti tomu trval na tom, že každý, kto má hlavu, môže byť s'atý. Kráľ'ovná argumentovala, že ak sa celá záležitosť nevyrieši hneď, určite medzitým každého popraví. To bola jediná rada, ktorú Alica mohla dať:– Najlepšie bude, ak sa opýtate princeznej. Ona má Škl'abku. Kat bežal do žalára po princeznú. Škl'abka však začala blednúť a kým sa kat vrátil s princeznou, bola už preč. Kráľ' a kat nahnevane hľadali Škl'abku, zatiaľ čo ostatní potichu zaliezli späť, aby pokračovali v hre.

Napíš najdôležitejšie informácie z textu!

Záznam môže byť: myšlienková mapa, tabuľka, kresba, atď.